

pisu. V souzeném případě zvěděl prvý soud teprve z návrhu učiněného žalovaným vymáhajícím věřitelem při ústním jednání dne 19. listopadu 1936, že žalobce, jehož návrhu na povolení odkladu exekuce bylo vyhověno bez uložení jistoty, je vlastním synem dlužnice Marie I-ové, a ježto byla žaloba podána později než 14 dní po výkonu zabavení movitých věcí a žalobce neosvědčil, že mohl o výkonu zvědět teprve krátce před uplynutím této lhůty nebo po ní a že žalobu podal bez zbytečného průtahy, — učinil dodatečně další odklad exekuce právem, závislým na složení přiměřené jistoty navrhovatele.

Čís. 15953.

Zemědělským pachtem ve smyslu vlád. nař. č. 168/1936 Sb. z. a n. není pacht pouhé budovy a zařízení bez zemědělských pozemků, třebaže by šlo o budovu potřebnou k provozování zemědělství a k výhradnímu zpracování jeho výrobků, jako jest tomu na př. u mlýna.

(Rozh. ze dne 22. března 1937, R I 187/1937).

Soud první stolice zamítl návrh pachtýřů mlýna na úpravu pachtovného za pachtovní rok 1935—1936 podle vládního nařízení ze dne 19. června 1936, č. 168 Sb. z. a n. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. **Důvody:** § 1 vlád. nař. se týká pachtýře zemědělských pozemků, který pachtovaný pozemek sám nebo se svou rodinou obdělává a nemá svých i pachtovaných pozemků více než 8 ha; § 8, odst. 1, řeč. vlád. nař. se týká pachtýře zemědělských celků, jako jsou dvory, statky, nebo usedlosti, nepřesahuje-li výměra zemědělské půdy vlastní i pachtovné 50 ha. Z toho vychází jasně najevo, že zde je podmínkou držba vlastní nebo pachtované půdy zemědělské a nikoli jenom pacht nějakého objektu, který slouží pouze k zpracování zemědělských výrobků, aniž by při objektu tom bylo dostatek zemědělské půdy, z které by se výrobky ty zpracovaly. Ostatně se v § 8, odst. 1, uved. vlád. nař. mluví o hospodářských celcích, jako jsou dvory, statky, nebo usedlosti a nemůže tedy býti sporu o tom, že vytčené objekty ve své podstatě zahrnují v sobě zemědělskou půdu a že nemůže mezi ně patřit mlýn bez vlastní nebo pachtované půdy.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu.

Důvody:

Napadené usnesení není nezákonné proto, že prohlásilo, že pacht mlýna bez pozemků nepodléhá úpravě pachtovného podle vládního nařízení č. 168/1936 Sb. z. a n. § 8 uvedeného vládního nařízení mluví sice o »hospodářských celcích« a nikoli výslovně o »zemědělských celcích«, avšak z celého jeho smyslu a obsahu a ze srovnání jeho s předpisy §§ 1 až 7 řeč. vlád. nař. jde najevo, že pod pojmem »hospodářský

celek« nelze rozuměti pouhé budovy a zařízení bez pozemků, — byť i potřebné k provozování zemědělství a k výhradnímu zpracování jeho výrobků —, nýbrž že vždy musí býti zpachtována kromě budovy a zařízení též zemědělská půda.

Čís. 15954.

K pohledávkám za zvláštní konkursní podstatou patří jen takové náklady správy zvláštní podstaty, které by musili oddělní věřitelé sami vynaložiti k uplatnění oddělných práv. Takovými náklady nejsou útraty právního zastoupení správce konkursní podstaty v odpůrčím sporu o neúčinnost zcizení domu a útraty knihovního převodu nemovitosti té po příznivém výsledku odpůrčí žaloby.

(Rozh. ze dne 22. března 1937, R I 224/37.)

Konkursní komisař prohlásil usnesením ze dne 8. ledna 1936, že se útraty právního zastoupení správce konkursní podstaty v odpůrčím sporu proti manželce úpadcově Anně V. a útraty knihovního převodu domu č. p. 237 v L. týkají zvláštní podstaty (výtěžku za uvedený dům). Rekursní soud k rekursu oddělného věřitele Spořitelního a záloženského spolku v H. M. vyslovil, že dotčené útraty nejsou pohledávkami za zvláštní podstatou. Důvody: Ježto byl konkurs na jmění Eduarda V. vyhlášen dne 28. ledna 1930, nutno na souzený případ užití se zřetelem k čl. X a čl. XIV uvoz. zák. ke konk. řádu č. 64/1931 Sb. z. a n. předpisů konk. ř. č. 337/1914 ř. z. K náhradě výše uvedených útrat nebyla odsouzena zvláštní podstata, nýbrž Anna V. Útraty ty jsou výlohy spojené se zjišťováním konkursního jmění a patří tudíž k výlohám správy a tedy pohledávkám za podstatou, avšak za všeobecnou podstatou, neboť odpůrčí spor a převod domu byly provedeny zřejmě jen za účelem zjištění jmění patřícího do konkursní podstaty všeobecné; pro dům č. p. 237 v L. práce ty konány nebyly. Proto také veškeré výlohy s vedením tohoto sporu spojené jest považovati z všeobecné podstaty anebo z hyperochy, jež snad zůstane po uspokojení oddělných věřitelů a jež připadá poté do podstaty všeobecné. Ostatně v pochybnostech platí ustanovení § 47, odst. 3, konk. ř.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody :

Jest souhlasiti s názorem rekursního soudu, že útraty právního zastoupení správce konkursní podstaty v odpůrčím sporu proti manželce úpadcově Anně V. a útraty knihovního převodu domu čp. 237 v L. nejsou pohledávkami za zvláštní podstatou (onoho domu). Stačí odkázati v tom směru na případné odůvodnění napadeného usnesení, k němuž se dodává: K pohledávkám za zvláštní podstatou (§ 46, č. 1